

Parabola din Evanghelia de săptămâna trecută despre bogatul care a avut o recoltă bogată a fost ca o încheiere a ciclului de citiri legate de Cincizecime. Ne-a înfățișat un om care și-a închinat toată viața unui singur lucru: să se îngrijească de lumesc, de bunăstarea pământească. Pentru a-și înmagazina recolta bogată și-a distrus vechile hambare și a construit altele mai mari. Apoi a zis: „Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi? ” (Lc. 12:20)”

Ce s-a întâmplat? De ce astfel de vorbe? Răspunsul ni-l oferă citirea de azi din Evanghelia. Ne spune cum Domnul a pregătit un ospăț și a chemat mulți oameni. Cu alte cuvinte, i-a chemat pe toți. Iar acest om bogat a fost unul dintre cei chemați la sărbătoarea Domnului. Însă el era atât de prins cu treburile sale lumești încât a uitat „chemarea” la praznic. Nu și-a imaginat niciodată că această „chemare” se va împlini în acea noapte. Din acest motiv Domnul i-a spus „nebone”.

Parabola de astăzi se încheie cu următoarele cuvinte: „Căci mulți sunt chemați, dar puțini aleși.” (Mt. 22:14). Cine sunt cei chemați? Toți. Dumnezeu îi cheamă pe toți, fără excepție. Și cine sunt cei aleși? Cei aleși sunt cei care își deschid inima pentru a primi harul lui Dumnezeu. Acesta este singurul efort pe care trebuie să-l faci (și oricine îl poate face) și vei deveni ales. Depinde de noi. Trebuie să alegem harul lui Dumnezeu și vom obține totul.

Așadar, toți au fost chemați. Dar apoi, unul după unul au început să dea înapoi: unul s-a căsătorit, altul a cumpărat pământ, al treilea a cumpărat o pereche de boi. Familia, posesia de pământ, activitățile noastre sociale – toate acestea sunt necesare și binecuvântate de Dumnezeu, însă doar dacă sunt pe „calea” care ne duce la sărbătoarea Domnului. Toate motivele invocate de cei care au refuzat chemarea erau îndreptățite și nu aveau nimic păcătos în ele. Dar este nebunie și păcat că oamenii au transformat aceste căi temporare ale vieții, care

ar trebui folosite pentru a ne duce la sărbătoarea Domnului vieții veșnice, în scopuri ale vieții și au uitat de sărbătoarea Domnului.

Parabole de azi reprezintă răspunsul Domnului la cuvintele unuia dintre fariseii care stătea lângă el: „Fericit este cel ce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu!” (Lc. 14:15). Fariseul avea în minte poporul evreu ca ales al lui Dumnezeu și nu încercarea noastră de a iubi pe Dumnezeu și pe aproapele.

Iar Hristos a răspuns: Nu nu este suficient să fii evreu sau de orice alt neam, ci este necesar să împlinești porunca de a iubi pe Domnul și pe aproapele și să te rogi la Dumnezeu să ne ajute să trăim astfel. Atunci, Dumnezeu ne va trimite harul Său care ne va aduce la sărbătoarea Domnului.

Din această duminică a Sfinților Strămoși începe un nou ciclu care ne pregătește pentru nașterea Domnului. Este începutul unei noi vieți. Din iesle lumina lui Hristos va străluci asupra noastră iar această lumină va fi căldura lui Dumnezeu, în care ne vom simți ca o singură familie.

La fel este în natură. În timpul întregii ierni a fost lumină, dar fără căldură. Dar odată cu Crăciunul, pământul se va întoarce spre soare și va începe să trăiască experiența căldurii dătătoare de viață care primăvara va aduce frunziș, flori și fructe. La fel se întâmplă și cu natura noastră duhovnicească. Ceva minunat se întâmplă în fiecare an în ieslea lui Hristos. Toți devenim ca frați și surori, copiii unui singur Tată. Iar acestea nu sunt doar cuvinte, ci realitate. Dragostea devine vădită. Apare o dorință de a ne bucura unul cu altul, de a ajuta, de a iubi.

Și din nou în acest an, din ieslea lui Hristos vor începe noile noastre căi: familiale, călugărești, sociale, domestice, negustorești. Dar toate ne vor îndrepta spre o singură țintă: către Împărăția lui Dumnezeu, către comuniunea cu Dumnezeu, către sărbătoarea Domnului.

Așadar, să nu uităm demnitatea noastră, chemarea noastră, că suntem chemați la sărbătoarea Domnului. Și să ne petrecem această viață pământească ca pelerini pe drumul care ne va duce la Ierusalimul Ceresc, „unde este gla-sul cel ne-încetat al celor care Te laudă”

Sfinții strămoși

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 03 Decembrie 2018 13:04

Și atunci noi vom fi nu doar cei chemați, ci și cei aleși.